

Deze nieuwsbrief is aan Aldeburgh gewijd dat in 2003 Cultureel Dorp van Europa was. Als thema heeft Aldeburgh 'toerisme' gekozen. Aldeburgh is werk- en geboorteplaats van Benjamin Britten geweest, in Engeland de belangrijkste componist van de 20e eeuw. Daar heeft het een Concertzaal en een Muziekfestival aan over gehouden. Het is bovendien een kustplaats niet ver van Londen. Het is dan ook begrijpelijk dat Aldeburgh het thema toerisme uitkoos. In deze nieuwsbrief een greep uit de bijdragen van de verschillende dorpen op de openingsconferentie in April. De complete teksten zijn gepubliceerd op de website www.cultural-village.com onder 'history'. Verder treft u in deze editie het verslag aan zoals dat in de Gazette van Aldeburgh heeft gestaan over het dorpenfestival op 19-21 september. Over het hele jaar een impressie van Maggy en Donald Wilson die het hart van de organisatie hebben gevormd.

Benjamin Britten

Net als Bystré in 2001 heeft Aldeburgh alle dorpen tegelijk naar Suffolk uitgenodigd. Een verschil werd gevormd door de weersomstandigheden. In Bystré was iedereen buiten en regende het de hele tijd en in Aldeburgh was iedereen in de Concert Hall van Snape en scheen de zon. Elk van de 12 dorpen had zijn optreden. Men ontmoette elkaar door voor elkaar op te treden. Het werd een voorstelling die ruim 6 uur duurde. En dat was niet te lang. Want men speelde voor elkaar. De deelnemers waren wel gedwongen om te spelen, want de talenkennis was onvoldoende om aan tafel te gaan zitten praten. De Nederlandse historicus Johan Huizinga schrijft in *Homo Ludens* dat de Europese cultuur in de 19e eeuw ophield met spelen, men 'trok het werkpak aan'. Dit dorpen-festival heeft een ander gezicht van Europese cultuur laten zien.

Bert Kisjes

Toerisme is een noodzaak voor dorpen en kleine steden

Alan Britten tijdens zijn inleiding met links Maggy Wilson en rechts Felicity Bromage, burgemeester van Aldeburgh.

Uit de bijdragen van de verschillende dorpen. Samenstelling Bert Kisjes.

Op de aprilconferentie over toerisme in Aldeburgh leidde Alan Britten het onderwerp met een paar belangrijke stellingen in. Britten is voorzitter van de Engelse ANWB en als neef van Benjamin Britten goed op de hoogte van de situatie in Aldeburgh.

Zo stelde hij: Toerisme is een van de weinige zekere groeiindustrieën in de wereld. De potentiële voordelen voor dorpen zijn enorm. De betekenis ervan groeit naarmate de banen naar de grote steden verhuizen.

Er zijn drie partijen: de consument, de leverancier en de gemeenschap. De consument wil zich in de eerste plaats amuseren. Hij wil een goede tijd hebben. In de tweede plaats wil hij zeker zijn van een goede kwaliteit. De leverancier moet een antwoord hebben op de standaard vraag van bezoekers tegenwoordig: 'Ik ben 24 uur in deze plaats. Wat zal ik doen?'. Iedereen die geïnteresseerd is in een goede vorm van toerisme op een hoog niveau, moet een dergelijke vraag zonder aarzelen kunnen beantwoorden en een aantal mogelijkheden kunnen aangeven. En wat de gemeenschap betreft mogen we ondersteuning van het toerisme door de lokale bevolking niet als een vanzelfsprekendheid aannemen. En toch is een brede ondersteuning binnen de gemeenschap een vereiste voor een goede ervaring van de bezoekers.

De lokale overheid heeft een verkooptaak. Zij moet de bewoners ervan overtuigen dat toerisme een waarde toevoegt aan de streek. Voor dorpen en voor het platteland in ontwikkelde stedelijke gebieden is toerisme een economische imperatief, en heel vaak een zaak van overleven. Welke andere industrie zal banen verschaffen, echte banen, goed betaalde banen voor jonge mensen die anders naar de stad worden gedreven? Welke andere industrie voorziet in de werkgelegenheid waarin voorheen door de landbouw werd voorzien maar die de moderne boerderij niet meer nodig heeft. Er is een kans om toerisme te koesteren, zonder het milieu te schaden.

Mensenwerk (Paxos)

Dorpen en kleine steden laten een mooie natuurlijke omgeving zien, pittoreske woningen, recreatie en amusement, en natuurlijk een andere cultuur dan die van de grote stedelijke centra. Deze factoren zijn het kapitaal om te investeren van iedere plaats en, zoals in het geval van elk zaken kapitaal, het moet goed geïnvesteerd worden om zeker te zijn van een rendement op lange termijn. De geschiedenis van de mensheid is een constante interactie tussen mensen en hun natuurlijke habitat, en de vorm, die het laatste aanneemt, is bepaald door menselijke activiteit, met andere woorden het wordt "mensenwerk". Onze tijd wordt gekarakteriseerd door het bestaan van uitgebreide technische mogelijkheden en middelen, maar hun rationele bruikbaarheid wordt nog gezocht. Zo makkelijk als toeristische ontwikkeling van een plaats mag lijken, net zo makkelijk is het te torpederen. Het is aan alle burgers, aan lokaal bestuur, de staat om, door onze tussenkomst, plannen en besluiten, onze toekomst en onszelf te bepalen. Als samenvatting zou ik graag nog eens de acties formuleren, waarvan ik geloof dat ze essentieel zijn voor het maximale welzijn voor onze dorpen via toerisme.

Paxos

- Planning van steden en definitie van landgebruik.
- Zorgvuldige planning van infrastructuur.
- Bescherming van de kwaliteit van de natuurlijke rijkdom.
- Het behouden en tonen van de agrarische erfenis.
- Ontwikkeling van "zachte" vormen van toerisme.
- Het verbeteren van de kwaliteit van het diensten aanbod.
- = Het behouden en bevorderen van de culturele identiteit.

Het dilemma van Porrúa

Ons grote probleem is er achter te komen of toerisme de oplossing is voor de grote crisis waaronder onze boeren nog steeds lijden en of we verstedelijking en het aantal tweede huizen moeten laten groeien. Dit is een controversiële vraag die tegengestelde meningen oproept, maar opgelost kan worden door een duurzame ontwikkeling, politiek altijd met respect voor de omgeving.

Een gevolg van massaal toerisme is de bouw van grote hotelgebieden, zoals we die aan de Middellandse Zeekusten kunnen zien. Daarom is in onze streek het belangrijkste politieke debat over verstedelijking en bouwvoorschriften. Het is interessant erop te wijzen dat veel boeren uit Porrúa ook in de bouwsector werken.

Het toenemen van toerisme was gunstig voor culturele uitwisselingen en het ontwikkelen van nieuwe initiatieven. Dit is bij Porrúa het geval geweest met het in het leven roepen van het Etnografisch Museum, dat niet allen probeert onze volkscultuur te onderzoeken en te herontdekken, maar ook meer vrije-tijds mogelijkheden voor toeristen te bieden. We kunnen ook wijzen op het schilderwerk van een belangrijke Spaanse artiest, Agustin Ibarrola, die de betonblokken van de haven van Llanes beschilderd heeft, wat nu "De Herinnerings -blokken" heet en waar verschillende elementen van onze cultuur en lokale persoonlijkheid gesymboliseerd zijn.

Tijdens een van de dansen laten de bewoners van Porrúa een brood op een doek dansen.

De Wijnroute door Palkonya

De Wijnroute is een mikro-regio, die je in een dag kunt lopen. De Villany-Sikloa Wijnroute Vereniging werd gesticht in 1994, als eerste vereniging van dat soort in Hongarije, gebaseerd op voorbeelden uit Europa. De stichters waren zeven stadsbesturen, niet-gouvernementele organisaties, privé-personen en ondernemers (in totaal 18). In 1998 kwamen de besturen en ondernemers van nog drie dorpen bij het programma. Het positieve effect van de wijnroute op de ontwikkeling van de lokale economie, de groei van de werkgelegenheid en de blijvende ontwikkeling van de mikro-regio van 10.000 inwoners is te zien in de bereikte resultaten van de afgelopen zeven jaar,

Op grond van zijn functie geeft de vereniging, die de eerste van zijn soort in Hongarije was, steun aan het tot stand komen van nieuwe wijnroutes. Dankzij deze activiteit zijn, alleen al in de laatste twee jaar, vijf nieuwe wijnroute verenigingen opgericht in Zuid Transdanubia: de Szekszard, de Tolna, het Zuid Balatonmeer, de Zala en de Mohacs-Boly Streek Wijnroute. De samenwerking tussen de zes wijnroutes en het invoeren van een enkel regionaal systeem van kwalificatie-eisen en informatieborden, gecreëerd door het voorbeeld van Villany, kan zelfs komen tot de geboorte van de Zuid Transdanubische Wijnweg Netwerk in het volgende toeristen seizoen. De oprichting van de Villany-Siklos Wijnroute is van historische betekenis voor de ontwikkeling van de streek, en bepalend voor de ontwikkelingsrichtingen in de komende 50 tot 100 jaar.

Wijk aan Zee heeft zijn eigen geschiedenis.

Wijk aan Zee had visserij en landbouw na de Middeleeuwen. Toerisme bracht een nieuwe manier van bestaan aan het eind van de negentiende eeuw. In de twintigste eeuw werd de nationale staalfabriek vlakbij

gebouwd en dat bracht veel werkgelegenheid. De fabriek staat tegenwoordig erg vlakbij. Het contrast tussen het dorp en Corus is enorm. Corus zorgt voor stof, rook en stank. Soms, niet altijd. Het hangt van de wind af. Natuurlijk wordt er streng gecontroleerd. Er is een soort haatliefde verhouding tussen ons. Corus gaf ons het wereldberoemde Schaak Toernooi. Corus brengt ons tijdelijke werknemers uit het buitenland, die in het dorp wonen, in de kroegen bier drinken etc. Lange tijd was het resultaat van deze arbeiders dat ze leefden in goedkope hotels en goedkope en vervallen zomerhuisjes. Deze situatie is nu aan het veranderen, maar nog altijd beïnvloedt het de kwaliteit van het geheel van Wijk aan Zee. Dankzij

Corus en het "culturele dorp" is er nu een terrein tussen het dorp en de staalfabriek met een unieke tentoonstelling van kunstwerken in staal. Geopend door onze koningin en bezocht door allerlei geïnteresseerden.

Schachdorf Ströbeck

Het aantal bezoekers was altijd klein. Zelfs de mensen van Ströbeck deden niet veel om toeristen te trekken, tot de Duitse hereniging. Er waren maar een paar overnachtingsmogelijkheden en bezienswaardigheden toegankelijk voor toeristen.

Tenslotte begonnen we na 1990 onze rijke culturele geschiedenis aan een

wijd publiek te tonen. In dezelfde tijd veranderde de naam van ons dorp Ströbeck in "Schachdorf Ströbeck". We hebben een klein schaakmuseum en we maken op verschillende manieren publiciteit.

We staan net aan het begin van deze ontwikkeling. Maar we weten heel goed, dat we niet het toeristische belang zullen bereiken van onze buurstedes met 30.000 inwoners. Onze enige culturele specialiteit zal een bescheiden ontwikkeling in toerisme en tegelijk wat activiteiten op de arbeidsmarkt mogelijk maken.

De doelen zijn:

- Het maken van een duidelijk beeld door het aantrekkelijk uiterlijk van het dorp en de ongerepte natuur.
- Verbetering van de infrastructuur van het dorp bijvoorbeeld met het Europese promotie programma "LEADER+".
- Integratie van de gemeenschap in een bredere streek.

Bovendien zullen gastvrije inwoners het duidelijke beeld voor toeristische ontwikkeling moeten onderstrepen.

Een positieve kijk op onze inspanningen: Mellionec

Moeilijkheden bij het vaststellen van de grenzen van een bepaald toeristengebied, die geen precieze definitie toelaten voor verdere communicatie.

Kwantitatief zijn er niet zoveel duidelijke attracties en deze zijn vaak verspreid over een groot gebied. Er zijn weinig natuurlijke bezienswaardigheden of fantastische gebouwen met aantrekkingskracht voor toeristen. Een evenwicht is moeilijk te bereiken. Een echt gebrek aan professionalisme op ieder niveau: promotie, organisatie, ontvangst...

Toch blijft toerisme een interessante manier om een gebied zoals het onze te ontwikkelen. We hebben nu voordelen, die zullen helpen deze ontwikkeling tot een succesvol einde te brengen. Onze sociale organisatie laat ruimte voor sociale interactie. Vanwege het engagement dat het vereist,

kennen we de waarde van het anderen ontmoeten. Deze authentieke menselijke verhouding is ons belangrijkste voordeel. In een niet verpeste omgeving kunnen we publiek, dat rust en simpele waarden zoekt, aanspreken. Door onze centrale ligging in Bretagne en de toename van mensen met vrije tijd (bijvoorbeeld senioren en mensen, die gebruik maken van arbeidstijd verkorting) kan een toerisme voor korte vakanties en weekend tripjes ontwikkeld worden. We zijn al zeer blij met de resultaten, die we behaald hebben: dit is een positieve kijk op onze inspanningen, zoals anderen die zien, dit bewustzijn van onze landelijke identiteit, deze wens te delen.

Voor de Tsjechen weer naar huis gaan nemen zij eerst een duik in zee.

Het Europese voorbeeld Pergine Valdarno

In 1985 maakte de streek Toscane een wet over toerisme op het platteland, die alle boeren de gelegenheid bood toeristen te verwelkomen op hun boerderijen, en zo een toerisme verbonden met het land en de boerderij producten bracht. Er werd een mogelijkheid geschapen vervallen gebouwen te herstellen om toeristen te herbergen, zonder alle belastingen te betalen.

Dit reddend bracht veel mensen ertoe te investeren in oude boerderijen, ze te vernieuwen om een plaats voor toeristen te creëren. Het geld, dat de toeristen in deze boerderijen binnen brachten gecombineerd met de producten van het land heeft het veel boerderijen mogelijk gemaakt verder te bestaan. Het platteland is niet in de steek gelaten voor de stad. Dit heeft ons in staat gesteld het Toscaanse land in leven te houden, en vandaag de dag wordt ons landschap beschouwd als een van de mooiste ter wereld.

Een ander belangrijk aspect dat dankzij toerisme op het platteland getoond is, is het succes van onze typische producten: olijfolie en vooral wijn, speciaal de rode wijn van onze streek.

Het gevolg van toerisme op het platteland is bijzonder positief en Toscane is een voorbeeld voor Europa.

Tot een paar jaar geleden kwamen mensen naar Toscane om Florence en andere steden met kunst te bezoeken. Nu, in 2003, komen ze voor boerderij vakanties. Ze bezoeken nog steeds de steden met kunst, maar aan het eind van de dag keren ze terug naar de vrede en rust van het platteland.

Is Bystré aantrekkelijk?

We zijn in de situatie, waarin we meer kunnen spreken over het gevolg van niet in staat zijn een aantrekkelijke bestemming voor toeristen te zijn. Het is nodig om inwoners van onze streek te ondersteunen. Ze moeten de tradities, gewoontes, gebruiken, dansen, producten, voedsel, manier van leven en de hele kostbare erfenis die zee kunnen erven realiseren en doorgeven aan de volgende generatie.

Ik kan een mogelijke oplossing zien in een samenwerking van een paar dicht bij elkaar liggende dorpen en collectief organisatie en promotie

De sculptuur van Henry Moore bij de Concert Hall.

te regelen. Ze zouden een verbonden diensten systeem kunnen verlenen. De kosten zouden over meer mensen verdeeld kunnen worden en we zouden meer kunnen bieden. Desondanks hebben we, als we een goed resultaat willen bereiken, ondersteuning van de staat nodig. We zullen niet concurreren met stadjes of grotere steden, omdat dorpen altijd volkskunst, tradities en de mogelijkheid in mooie natuur te ontspannen kunnen bieden.

Tommerup: geen bergen, geen zee.

We weten, dat er toekomst in toerisme zou kunnen zijn, maar we zijn niet zo goed in het organiseren en stimuleren.

Ik denk, dat de Deense "Jantje Law", die betekent dat je niet moet denken dat je iemand bent en dat je niet moet denken, dat je in staat bent iets te doen, een rol speelt. Misschien denken we op dezelfde manier wanneer we het landschap van Tommerup beschrijven. Het eerste om te vermelden, als we het landschap beschrijven, is dat we geen zee hebben, het is hier heuvelachtig maar we hebben geen bergen. Ik denk, dat we een beetje een minderwaardigheidscomplex hebben, wat ons ook een goed excuus geeft om niks te doen.

Ik denk, dat we veel mooie plaatsen in Tommerup hebben en we kunnen ze zeker veel beter gebruiken dan nu.

We hebben een paar goede voorbeelden, maar weinig, en een heeft al veel succes gehad. Sommige inwoners vonden het jammer, dat het oude spoor niet meer gebruikt werd. Ze kregen het idee Spoorfietsen te bouwen.

Het orkest van Kirchheim.

Nu kun je zo'n fiets huren en vanuit je spoorfiets van het landschap genieten. Veel mensen doen dat en de inkomsten daarvan dienen om een museum voor oud metselwerk te onderhouden. We hebben ook een project, dat Het spoor van Tommerup Belopen heet. Het netwerk bestaat uit 16 paden die zich over meer dan 100 km uitstrekken en kriskras door het hele gebied van Tommerup lopen. Deze initiatieven zijn niet commercieel. Al het werk voor de fietsen en het oude metselwerk wordt door vrijwilligers gedaan. We hebben helemaal geen commercieel toerisme en je kunt nauwelijks een slaappleats huren, wanneer je Tommerup bezoekt.

Killingi Nomme

Er is geen toerisme in Killingi Nomme. Er is zelfs geen koning vermoord.

"Therme Geinberg" bij Kirchheim

Een paar jaar geleden begonnen mensen olie te zoeken in de omgeving van Kirchheim/Innviertel. In plaats daarvan vonden ze heet water: een thermale bron. Wat moesten ze ermee doen? Een nieuw project werd geboren: een waterpark, zelfs al geloofde niemand erin... Deze streek van

Boven Oostenrijk was niet bekend vanwege zijn toeristische attracties en het begin was niet makkelijk. Nu beslaat het project ongeveer 1.200 vierkante meter met binnen- en buitenbaden en veel activiteiten en voorzieningen en omvat 14 dorpen in de streek, inclusief Kirgjes.

Gasten die overnachten: 1999: 48.000, 2002: 195.000

Het gevolg van de "Therme Geinberg" voor de kleine gemeenten, die bij het project betrokken zijn:

1. Voor de families: sport en sociale activiteiten, 250 banen, het samengaan van 14 gemeenten in de streek.
2. Economie: hotels en restaurants, fitness en gezondheidsvoorzieningen, sportactiviteiten.
3. Kunst en cultuur: Tentoonstellingen, concerten, bijeenkomsten.
4. Omgeving: "Zacht" toerisme (fietsen, trekken, natuurlijke bronnen zoals water...) verkoop van organische boerderij producten. Toerisme is een tamelijk nieuw verschijnsel in de streek, en de focus is op goed toerisme en een balans tussen toerisme en de verschillende aspecten van het leven op het land. Dit betekent, dat we ervoor moeten zorgen, dat de erfenis en de omgeving van de dorpen niet ten onder gaan aan de toevloed van nieuwe bezoekers. We denken dat de Therme Geinberg een mooie kans is voor de streek en voor ons dorp Kirchheim.

Cultural Village of Europe 2003

Donald en Maggy Wilson

Het jaar begon in april, tussen de vierentwintigste en de zevenentwintigste, toen alle burgemeesters en wat anderen naar Aldeburgh kwamen om het komende jaar te bespreken en discussiestukken over het thema "Het gevolg van toerisme voor kleine steden en dorpen" te laten zien.

Er waren een aantal bezoeken geregeld voor vrijdag de vijftwintigste april, waaronder een bezoek aan Adnams Brewery in Southwold, waar het meest populaire bier in oost Engeland gebrouwen wordt.'s Avonds was er een welkom diner georganiseerd in de Aldeburgh Yacht Club, waar een fantastische maaltijd werd aangeboden en iedereen veel plezier had.

Op zaterdag hield elk dorp en de Voorzitter een voordracht over het thema. Alan Britten, die de voorzitter van de English Tourist Board en ook de neef van Benjamin Britten is, gaf na iedereen spreker een samenvatting, die zeer goed ontvangen werd. Aanwezig bij de ceremonie waren Lord Lieutenant voor Suffolk, Lord Tollemache, die de Koningin in het graafschap vertegenwoordigt, en de High Sheriff, John Thurlow, die de oudste rechterlijk figuur in het graafschap is en de Right Honourable John Gummer, die de Member of Parliament voor het District is en vele andere prominente figuren uit de streek. Het boek "Vital Villages" werd formeel door Bert Kisjes uitgebracht en het eerste exemplaar werd aangeboden aan Lord Tollemache door Maggy Wilson, de voorzitter van het Cultural Village Committee.

's Avonds werd een diner gegeven in de Thorpeness Country Club, waar veel vriendschappen bezegeld werden. Op zondag de zesentwintigste

april werd een rondleiding door de Snape Maltings Concert Hall georganiseerd, waar de voordrachten van de bijeenkomst in september gehouden zullen worden, en werd gevolgd door een ontvangst door Suffolk Coastal District Council en een bezoek aan een lunch in Sutton

Leonora Becker speelt op de beat-gardon.

Hoo, een beroemde historische plaats. Alle aanwezigen verheugden zich op het bezoek in september, wanneer alle dorpen samen aanwezig zullen zijn van de eerste tot de eenentwintigste.

Sommige dorpen kwamen op donderdag aan en andere op vrijdag. Een aantal bezoeken waren geregeld, waaronder de meest populaire aan de Parrot and Punchbowl Pub, waar de Oostenrijkers het eerste optreden van hun geweldige keperband, die het hele weekend zo populair was, uitvoerden.

Zaterdag de twintigste was het hoogtepunt van het weekend, toen ieder dorp een voordracht van 30 minuten in de Snape Maltings Concert Hall gaf en iedereen zei, dat het een prachtige locatie was. Het beste van iedereen kwam eruit. De standaard van de voordrachten was uitstekend en sommige foto's laten dit heel goed zien. Om er zeker van te zijn, dat iedereen een kans kreeg om op te treden, moesten we erg streng zijn en we zijn dankbaar, dat jullie allemaal gehoorzaamden!

's Avonds was er een diner in Leiston, waar veel dansen en plezier maken op volgde. Op zondag morgen was er een ceremonie ter afsluiting in de Jubilee Hall, alweer voorgezeten door Alan Britten, die een samenvatting van het jaar gaf en vele nuttige opmerkingen maakte. Hierop volgde een toespraak van de Right Honourable John Gummer, Member of Parliament voor het District, die het woord overgaf aan Bert Kisjes. Tenslotte sprak de burgemeester van Aldeburgh een paar woorden en gaf wat cadeautjes aan de andere aanwezige burgemeesters. Ongelukkigerwijze waren de burgemeesters van Paxos en Palkonya al vertrokken.

De rest van de dag werd gependend aan een feest buiten op straat, waar veel dorpen hun lokale producten lieten zien en het was, vooral door het fijne weer, dat zo al het hele weekend was, een fantastisch einde van het weekend.

Het Committee, dat de bijeenkomsten in april en september organiseerde, zou graag willen zeggen hoe fijn het was jullie allemaal te ontvangen en dat de meesten van ons reikhalzend uitzien naar het komende bezoek aan Paxos.

Dorpen Festival in Aldeburgh

19-21 September 2003

(Aldeburgh Gazette)

Vergeet de vergadering van de grote zeven en de World Trade Organisatie, Aldeburgh had vorig weekend zijn eigen internationale vergadering, toen zo'n 345 bezoekers uit elf landen uit heel Europa naar de stad kwamen. Dit jaar is Aldeburgh Cultural Village of Europe voor 2003 en was daarom gastheer voor de jaarlijkse bijeenkomst van vertegenwoordigers van de andere elf dorpen, een uit Oostenrijk, de Tsjechische Republiek Denemarken, Estland, Frankrijk, Duitsland, Griekenland, Hongarije, Italië, Spanje en Nederland.

De eersten kwamen aan op donderdag de achtste, de rest in de loop van vrijdag en zaterdag morgen, en ze werden begroet in een aantal welkomst feestjes. Het was een hele prestatie onderdak te vinden voor iedereen en de bezoekers logeerden niet alleen in Aldeburgh en Thorpe Ness, waar de groepen uit Oostenrijk, Denemarken, Nederland en Frankrijk verbleven, maar

ook in Benhall, Snape, Sweffling, Rendham en Saxmundham. Welkomst feestjes werden op een plaats op vrijdag avond gehouden, onder andere in de White Lion Hotel in Aldeburgh, waar de gasten, ondanks hun soms lange en moeilijke reizen (vooral de Deense en de Duitse groep!) met genoeg oude vrienden weer ontmoetten en sommige nieuwe maakten.

Een waar internationaal "concert" vond plaats op zaterdag de twintigste in de Snape Maltings Concert Hall. Ieder dorp voerde muziek, zang en dans, representatief voor hun eigen lokale cultuur, uit. De hele beleving was uiterst onderhoudend en varieerde van een complete band, die de muziek van Oostenrijk speelde, wat de tent bijna afbrak, tot een duo uit Hongarije, dat de "beat-gardon" (een kruising tussen een cello en een drum), de fluit en de viool speelde, terwijl ze een aantal prachtige indringende en suggestieve traditionele lokale muziek zongen. De Spaanse groep uit Porrúa danste en zong op traditionele muziek uit de bergen, waaronder

een symbolisch stuk, waarin een groot stuk brood op en neer gegooid werd door de hele groep in wat een deken bleek te zijn! Locale kostuums en intrigerende traditionele instrumenten gaven kleur aan de hele gebeurtenis en ieder dorp werd luid toegejuicht en toegeklapt door het talrijke publiek.

Met dorpen zo ver uiteen liggend als Tommerup in Denemarken en Paxos in Griekenland waren de optredens zo verscheiden in inhoud als maar verwacht en gehoopt kon worden. Er was niets stereotieps aan de voorstellingen en het was verfrissend en hoop gevend de bezoekers de cultuur van hun eigen dorp te zien opvoeren, liever dan gebruik te maken van de meer bekende nationale beelden, die we allemaal kennen.

Het weer was ongelooflijk vriendelijk voor midden september en de bezoekers genoten van een pauze in de optredens van de morgen, terwijl ze verfrissingen kregen buiten de Concert Hall, waar velen van hen gefascineerd waren door het geheel van het Maltings complex. De hele dag was een groot succes en werd bijzonder genoten door iedereen. Het was goed wat stadsmensen te zien bij de voorstelling en jammer nog meer geen gebruik maakten van de mogelijkheid voor wat plezier en amusement. Een lange en hectische dag werd afgerond met een diner, dat 's avonds in Leiston Leisure Centre gehouden werd.

Zondag de eenentwintigste was weer mooi en zonnig - tot grote opluchting van de organisatoren, die het roosteren van een os en een feest met dansen op de Moot Greens geregeld hadden. Bij de ceremonie tot besluit in de Jubilee Hall zei Suffolk Coastal MP, John Gummer, dat de Cultural Villages de toon zetten met hun gras gewortelde internationale communicatie. De burgemeesters van alle dorpen kregen een cadeau van onze burgemeester, die op zijn beurt aandenkens kreeg.

Vertegenwoordigers van alle dorpen zeiden, hoe ze genoten hadden van hun bezoek en bedankten de stad voor zijn gastvrijheid.

De laatste gebeurtenis van dit speciale weekend was een feest op de Moot Greens. Een grote menigte genoot van de warme zonneschijn en uitstekend amusement van de band en nam de gelegenheid te baat om te spreken met de bezoekers, voordat ze naar huis terug keerden.

Alles van het hele weekend werd door de organisatoren als een succes beschouwd, al was het wat vermoeiend. Alle bezoekers, die we spraken, waren vol lof en vertelden hoe goed ze zich geamuseerd hadden.

Tijdens de opening op 26 april begeven de gasten zich in optocht van de Moothall naar de Jubilee Hall.

Een weekje cultureel Engeland

Tanja Winkel

Of ik meewilde naar Aldeburgh? Tuurlijk waarom niet? Ik was nog nooit in Engeland geweest en wie kan er nou zeggen dat ze met drie jongens een weekje op vakantie gaat? Dus vertegenwoordigde ik met Auk, Gijs en Mark Wijk aan Zee bij deze bijeenkomst met jongerendelegeraties uit alle landen. Vooraf kregen we een aantal opdrachten, waarbij we informatie en beeld over je dorp moest mailen. In de mails werden we gewaarschuwd dat het hard werken zou zijn 'Time off, there won't be much of it' werd er meerdere keren in de plannings genoemd. Zo kregen we tijdens de meetings voorafgaande aan de week een beetje visioenen van strafkampen voor ogen. Gijs en Auk hadden al eerder deelgenomen aan vergelijkbare weken in Tsjechië en Italië, maar wisten niet wat ze moesten verwachten omdat deze weken compleet verschillend waren.

Eindelijk na een aantal 'meetings', die bestonden uit even naar de opdrachten kijken en daarna gezellig iets drinken, was het dan eindelijk zover: Voor dag en dauw gingen we op weg. Na een uurtje rijden en luisteren naar de zeer 'psychedelische' muziek van Gijs kwamen we bij de haven aan. De boot was echt prima. Voorzien van een bioscoop, om tijd te doden, McDonalds en pizzahut, die ons van een ontbijtje voorzagen en een winkel, waar Mark en ik een zonnebril hebben gekocht voor het broodnodige vakantiegevoel, dat er na zo'n kort nachtje nog een beetje aan ontbrak.

In Engeland was het in tegenstelling tot Nederland meteen perfect weer. We zijn met de trein afgereisd naar Ipswich, waar bleek dat de eerst volgende trein niet twintig maar een uur en twintig minuten op zich zou laten wachten (horloge nog niet verzet). Eerst maar even de stad in dus. Helaas moesten we al bijna terug tegen de tijd dat we bij het centrum waren, maar toch een eerste indruk van Engeland opgedaan. Na nog een stukje met de trein, werden we op het station opgehaald, dus dat was allemaal goed geregeld.

We sliepen in een heel oud klooster met nog oudere ruïnes in de tuin. Wij waren de eerste groep die arriveerde. Nadat we onze kamer gezien hadden en onze spullen opgeborgen hadden werden we getraakteerd op een bezoekje aan Dunwich. Het thema van de week was allerlei beeld en geluid verzamelen van alle dorpen en de omgeving van Aldeburgh dus we werden voor vertrek voorzien van de nodige opname-, foto en video-apparatuur.

Een voor een kwamen de rest van de groepen aan. De rest van de dagen bestond uit het maken van een multimediale tentoonstelling. Dus bijna alles werd uitgebreid vastgelegd. Nu begrepen we ook wat er met werken werd bedoeld. Maar hoewel alles vrij strak was georganiseerd, voelde het totaal niet als werken. Waar bestond het werk dan uit? Een heleboel verschillende dingen eigenlijk. Onder meer een liedjes opnemen, uitspraken in alle talen vertalen en van elkaar proberen uit te spreken, verhalen vertellen en vastleggen, filmen in een van de omliggende dorpjes en daarna monteren op grote hoeveelheden geweldige mac's, geluiden opnemen en vervormen, een rapworkshop volgen, een brandoefening filmen en nog veel meer.

's Avonds na het eten (de catering kreeg overigens aan het eind van de week een staande ovatie) waren we meestal vrij en was er tijd om, te voetballen, te kletsen, naar een pub te gaan en daarna in het klooster verder te drinken omdat de pub al om 11 uur dichtging.

Op donderdagavond, de een na laatste dag van de week was er een presentatie van het materiaal tot dan toe voor de 'belangrijke mensen' van het dorp, die veelal ook geldschieter van het project waren. Het was een gezellige avond waarbij we vragen van de mensen beantwoordden en de dingen die we hadden gemaakt lieten zien op de, wederom grote hoeveelheid apparatuur.

De laatste dag was eigenlijk vanzelfsprekend het minst leuk. Na een hele week stralend weer te hebben gehad, regende het nu en was het mistig kil weer. (Ik dacht al bijna dat Engeland en regen gewoon een verzinsel was). Ook het idee dat de week nu afgelopen was, was natuurlijk niet leuk. Er werden lijsten uitgedeeld met telefoonnummers en adressen.

Veel mensen hebben mail en/of msn dus een aantal mensen spreek ik nog. En iedereen kijkt uit naar volgend jaar Paxos!

Kort nieuws

Kerstmarkt

In Bretagne (Plouguernevel) wordt op 20 december een internationale kerstmarkt georganiseerd. Producten uit alle 12 Culturele Dorpen zijn welkom. Voor contact mrllionnrc@villages-culturels.com

Musea

De musea van Porrúa, Locarn (centraal Bretagne) en Schachdorf Ströbeck gaan samenwerken. In 2005 zal elk van de musea zich bezig houden met de geschiedenis van het platteland en met een bijzondere tentoonstelling komen. In het jaar daarna zullen de tentoonstellingen worden uitgewisseld. De tentoonstellingen worden in vier talen gemaakt: Frans, Spaans, Duits en Engels.

Scholen

Een project is in voorbereiding om de scholen van de verschillende dorpen met elkaar in contact te brengen. De eerste stap is een ontmoeting van leerkrachten van de scholen in de 12 dorpen in Aurolsmünster in Oostenrijk.

Ezels en kwasten

De volgende editie van het schilderssymposium Ezels en Kwasten in Wijk aan Zee is van 6 t/m 16 mei 2003. Voor een beperkt aantal deelnemers uit het buitenland wordt voor eten en onderdak gezorgd. Het thema: 'Schatten uit zee'. Opgeven bij village@cultural-village.com

Cultural-Village Schaaktoernooi

De Duitse schaker Ferenc Langheinrich heeft het Cultural-Village Toernooi gewonnen met 6,5 punten uit 9 partijen. Daarmee behaalde hij ook voor de derde keer een Meesterresultaat en werd dus Meester. De tweede plaats kreeg Merijn van Delft met 6 punten uit 9 wedstrijden. Daarmee behaalde hij ook voor de derde keer een meesterresultaat en werd dus Meester. Het Cultural-Village Schaaktoernooi is een internationaal gesloten meestertoernooi waar spelers uit 4 landen aan meedoen. Het is de voortzetting van het Sonnevanc-toernooi dat sinds 1987 schakers in de gelegenheid stelt om (groot)meesterresultaten te halen. Het is de bedoeling om de bestaande kennis ook te gebruiken voor een dergelijk toernooi in Schachdorf Ströbeck volgend jaar.

CULTURAL VILLAGE of EUROPE

Colofon:

Deze nieuwsbrief wordt uitgegeven door Cultural Village of Europe in Wijk aan Zee. Julianaweg 35, 1949 AN Wijk aan Zee
Website: www.cultural-village.com
E-mail: villages@cultural-village.com
Redactie: Jacky de Vries, Ab Winkel en Bert Kisjes
Layout: Peter Neijenhoff - www.nietweggooien.nl